

TRƯỜNG ĐẠI HỌC VĂN HÓA HÀ NỘI
KHOA SÁNG TÁC VÀ LÝ LUẬN-PHÊ BÌNH VĂN HỌC

-----o0o-----



TRẦN THỊ MAI ANH

TÁC PHẨM TỐT NGHIỆP

(Khóa X, 2007 - 2011)

HÀ NỘI, tháng 5 năm 2011

LỜI CẢM ƠN

Chắc hẳn trong mỗi chúng ta, ai cũng có những thời khắc êm đềm bên mái trường của mình, nơi tâm hồn ta lớn lên theo bài giảng của thầy. Đó với em đó là quãng thời gian đẹp của một thời cắp sách đến trường. Thời gian học tập tại trường Viết Văn thân yêu, sự dạy dỗ, giúp đỡ và hỗ trợ của các thầy cô giáo trong khoa đã cho em biết được đạo lý làm người và phép đối nhân xử thế trong cuộc sống. Trong quá trình học tập và rèn luyện tại trường, em có cơ hội học hỏi những điều bổ ích, được nâng cao kiến thức qua những bài giảng tâm huyết mà thầy cô dành cho chúng em. Ở nơi đây, em đã biết được thế nào lòng yêu nghề, biết thế nào là thương từ những người thầy mẫu mực dành cho sinh viên chúng em. Tất cả những điều đó đều mang đậm dấu ấn của các thầy cô giáo trong Khoa Viết Văn.

Em xin gửi lời cảm ơn sâu sắc nhất đến thầy trưởng khoa Văn Giá – người thầy đáng kính đã cho em nghị lực để cầm bút, cho em niềm tin để vượt qua khó khăn trên con đường văn chương và nuôi lớn ước mơ của mình.

Em xin cảm ơn tất cả các thầy cô đã tận tình dạy dỗ, hướng dẫn, giúp đỡ, động viên và chăm lo cho em trong quá trình em học tập và rèn luyện tại trường. Đó là những bài học quý báu giúp em khôn lớn và ngày một trưởng thành.

Em xin gửi lời cảm ơn chân thành đến cô giáo, nhà văn Võ Thị Hảo – người đã tận tình giúp đỡ, cho em những ý kiến, lời khuyên bổ ích giúp em hoàn thành những tác phẩm tốt nghiệp này được tốt nhất.

Trần Thị Mai Anh

LỜI TỰ BẠCH

1- Về tác phẩm tốt nghiệp:

Nhà thơ Tố Hữu đã từng nói: “ *Văn học thực chất là cuộc đời. Văn học sẽ không là gì cả nếu không vì cuộc đời mà có. Cuộc đời là nơi xuất phát và nơi đi tới của văn học* ”.

Tác phẩm tốt nghiệp của tôi gồm ba truyện ngắn có nhan đề: “ **Cơn ác mộng** ”, “ **Phía cuối con đường** ”, “ **Khi ai đó cầu hôn** ”. Trong ba tác phẩm này, tôi viết về những hiện thực ngang trái, những cảnh đời nghiệt ngã của những con người có hoàn cảnh bất hạnh. Tuy vậy, đến cuối cùng, các nhân vật trong tác phẩm của tôi đều tìm được lối giải thoát và đạt được hạnh phúc của mình. Dưới ngòi bút non nớt của mình, tôi mong muốn nói lên những dòng suy nghĩ, những khao khát và mơ ước cháy bỏng của con người qua các nhân vật trong truyện.

Trong tác phẩm “ **Cơn ác mộng** ”, tôi viết về Lan – đứa con được sinh ra trong hoàn cảnh éo le. Vì gia đình quá nghèo nên cha của Lan phải sống chung với một người đàn bà làm nghề đẻ mướn để có đứa con nối dõi. Người phụ nữ đó từng làm gái bán thân, bị mọi người trong làng xa lánh. Sau khi sinh được Lan, bà nội cô đã đuổi người phụ nữ đó ra khỏi nhà và nói dối cô rằng người mẹ đó đã chết. Sau này, khi Lan lớn lên tìm được hạnh phúc của mình thì trở trêu thay mẹ của người cô yêu cũng chính là người mẹ đẻ mà cô tưởng như không bao giờ được gặp lại. Tàn nhẫn hơn, người mẹ đó vì muốn bảo vệ hạnh phúc hiện tại của mình, đã nhẫn tâm cầu xin Lan – đứa con sau bao nhiêu năm xa cách giúp bà ta che giấu sự thật, từ bỏ tình yêu của mình và rời xa nơi bà ta sinh sống. Câu chuyện là cơn ác mộng khủng khiếp mà nhân vật chính đã phải đau đớn vượt qua.

Tác phẩm “ **Phía cuối con đường** ”, viết về cảnh đời chua xót của Hoài khi cô chân ướt chân ráo lên thành phố kiếm sống. Vì tin nhầm kẻ xấu, Hoài bị dụ dỗ đến hang ổ của bọn bán dâm và bị cưỡng hiếp. Sau khi tỉnh lại, cô được một người phụ nữ cùng cảnh ngộ giúp bỏ trốn khỏi nơi bẩn thỉu đó. Hoài đau đớn lang thang khắp nơi, cuối cùng cô tìm được một công việc ở quán cà phê ven Hồ Tây. Tại đây, cô gặp Nam – giám đốc một công ty Địa ốc, anh thường xuyên đến quán giải sầu. Vì ham danh lợi, Nam đã chấp nhận lấy con gái của ông chủ công ty anh làm mà không có chút tình cảm với cô ta. Hàng ngày anh phải sống trong đau khổ, nhục nhã khi cô vợ suốt ngày chơi bời và lăng mạ anh. Anh đem lòng yêu Hoài và mong muốn được ở bên cô. Vợ Nam đã dùng mọi thủ đoạn để đe dọa Hoài khiến cô phải rời bỏ Nam. Vì yêu Nam, nghĩ đến sự nghiệp và tiền đồ của anh, Hoài đã quyết

PHÍA CUỐI CON ĐƯỜNG

Hoài kéo cửa bước nhẹ, xách vali rời khỏi phòng trọ. Cô không muốn làm Nam tỉnh giấc. Bắt chiếc taxi ra ga Hà Nội, lòng cô tê tái.

Chuyến tàu đêm lặng lẽ, mọi người trên tàu đã đi sâu vào giấc ngủ, chỉ riêng cô vẫn thao thức với những kí ức buồn. Cô nhớ ngày đầu rời quê lên Hà Nội, lúc đó cô chỉ mới mười sáu tuổi. Ở cái tuổi đó, bạn bè cô vẫn đang cắp sách tới trường, vẫn còn hồn nhiên và đại khờ lắm. Bố mẹ li dị, Hoài lên thành phố kiếm sống. Cô đâu biết ở nơi đất khách phồn hoa đó đầy rẫy cạm bẫy mà một đứa con gái mới lớn như cô khó có thể tránh được.

Chuyến xe dừng lại ở bến xe Giáp Bát, Hoài ngơ ngác nhìn bốn phía. Cô hoang mang không biết mình sẽ đi về hướng nào.

Giọng một người đàn ông ồm ồm từ sau lưng.

- Tìm nhà trọ phải không em?

Người đàn ông với cái nhìn soi mói. Ông ta đưa mắt nhìn Hoài từ đầu xuống chân. Hoài sợ hãi không hiểu tại sao người đàn ông kia lại biết cô đang tìm nơi ở. Ông ta chừng bốn mươi tuổi mà gọi anh xưng em ngọt xớt. Cô đánh liều trả lời:

- Có phòng trọ nào ở gần Cầu Giấy không chú? Cháu nghe nói ở đấy đông dân ngoại tỉnh và có thể tìm được nhiều việc.

Người đàn ông như mừng rỡ với câu nói của Hoài.

- May cho em là gặp anh nhé. Anh có nhà trọ cho sinh viên thuê ở gần Cầu Giấy. Dưới đó có nhiều đứa bằng tuổi em lắm. Nhờ anh mà bọn nó đều thuê được chỗ ở lại có công việc ổn định, mức lương cao nữa.

- Thật vậy ạ? Cháu đang rất cần một công việc để kiếm sống. Chú giúp cháu tìm được việc thì tốt quá. Cháu sẽ rất biết ơn chú.

MỤC LỤC

STT	Tên tác phẩm	Số trang
1	Cơn ác mộng	11
2	Phía cuối con đường	14
3	Khi ai đó cầu hôn	12